

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ว่าด้วย วินัยนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีความประพฤติปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยและ
ศีลธรรมอันดีงาม สำนึกว่าร่วมรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม เหมาะสมกับการเป็นบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗
สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จึงเห็นสมควรออกระเบียบ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ.๒๕๕๒ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย วินัยนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดา มารดา หรือ ผู้ที่แสดงตนเป็นผู้ปกครองของนักศึกษา

ข้อ ๕ การกระทำผิดวินัย

๕.๑ ความผิดไม่ร้ายแรง ได้แก่

๕.๑.๑ ผ่าฝืน คำสั่ง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย

๕.๑.๒ เสพสิ่งมีนเมาในมหาวิทยาลัย หรือสุบบุหรี่ในสถานที่ห้ามสูบ

๕.๑.๓ แต่งกายผิดระเบียบของมหาวิทยาลัย

๕.๑.๔ ก่อการทะเลาะวิวาทด้วยวาจาหรือมีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการแตก
ความสามัคคี

๕.๑.๕ กล่าวคำหยาบคาย หรือ แสดงมารยาทที่ไม่เหมาะสมแก่สภาพของ
การเป็นนักศึกษาต่อผู้อื่น

๕.๑.๖ สร้างข้อมูล หรือ ให้ข้อมูลอันเป็นเท็จต่อมหาวิทยาลัย หรือบุคคลอื่นจนทำ
ให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง

๕.๑.๗ กระทำความคิดอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับความผิดข้างต้นให้อยู่ใน
ดุลยพินิจของคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ตาม ข้อ ๘

๕.๒ ความผิดร้ายแรง ได้แก่

- ๕.๒.๑ คีองโทษจำคุกเว้นแต่กระทำความผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- ๕.๒.๒ ก่อความไม่สงบภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย
- ๕.๒.๓ นำอาวุธหรือวัตถุระเบิดเข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัย หรือมีไว้ในครอบครอง
- ๕.๒.๔ ทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส
- ๕.๒.๕ ครอบครอง เสพ ค้ำ หรือ ทำการจำหน่าย ยาเสพติดให้โทษ
- ๕.๒.๖ เสพสิ่งมีนเมาหรือสารเสพติดชนิดอื่นจนครองสติมิได้
- ๕.๒.๗ เกี่ยวข้องกับการพนัน หรือ เล่นการพนัน ในบริเวณของมหาวิทยาลัย
- ๕.๒.๘ ลักทรัพย์ ชักยอก นื้อโกง
- ๕.๒.๙ ประพฤติคนก้าวร้าวต่อ อาจารย์ หรือบุคลากรของมหาวิทยาลัย
- ๕.๒.๑๐ ทำลายทรัพย์สินสมบัติส่วนรวม หรือสมบัติของผู้อื่น
- ๕.๒.๑๑ ประพฤติคนในทำนองชู้สาวเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- ๕.๒.๑๒ ทุจริตในการสอบวัดผล
- ๕.๒.๑๓ ขาดจิตสำนึกในคุณธรรม จริยธรรม หรือ กระทำการใดๆ ที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่ตนเองหรือผู้อื่น ส่วนรวม หรือมหาวิทยาลัย
- ๕.๒.๑๔ กระทำความผิดอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับความผิดข้างต้นให้ผู้อื่นสูญเสียสิทธิของคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงตาม ข้อ ๕

ข้อ ๖ นักศึกษาผู้ใดมีความประพฤติและกระทำผิดวินัย ตามความในข้อ ๕ ผู้นั้นย่อมถูกลงโทษ ดังนี้

- ๖.๑ ว่ากล่าวตักเตือนและหรือให้ทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ โดยบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- ๖.๒ ตัดคะแนนความประพฤติ
- ๖.๓ ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร
- ๖.๔ สั่งพักการศึกษา
- ๖.๕ ให้ออกจากสถานศึกษา

ข้อ ๗ การลงโทษตามข้อ ๖ มีแนวทางการนำไปใช้ ดังต่อไปนี้

- ๗.๑ การว่ากล่าวตักเตือนและหรือให้ทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดไม่ร้ายแรง
- ๗.๒ การตัดคะแนนความประพฤติ
  - ๗.๒.๑ กรณีนักศึกษากระทำความผิดตามข้อ ๕.๑ นักศึกษาจะถูกตัดคะแนนความประพฤติ ๑๐ คะแนนต่อครั้ง

๗.๒.๒ กรณีนักศึกษากระทำผิดตามข้อ ๕.๒ นักศึกษาจะถูกตัดคะแนน
ความประพฤติ ๕๐ คะแนนต่อครั้ง

- ๗.๓ การทำทัณฑ์บน ใช้สำหรับนักศึกษาที่ได้กระทำผิดซ้ำ หรือทำนองเดียวกับที่
เคยถูกลงโทษว่ากล่าวตักเตือนมาแล้ว และมหาวิทยาลัยเห็นว่านักศึกษาผู้นั้น รู้สำนึก
ในการกระทำผิด การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อนักศึกษา
ผู้กระทำผิดและเชิญบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มาบันทึกรับทราบความผิด
และรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย
- ๗.๔ การสั่งพักการศึกษา ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำผิดอย่างร้ายแรง หรือเคยถูก
ลงโทษทำทัณฑ์บนมาแล้ว และมหาวิทยาลัยเห็นว่านักศึกษาผู้นั้นอาจกลับตัวเป็นผู้
ประพฤติดีได้ การลงโทษสั่งพักการศึกษาให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเชิญบิดา
มารดา หรือผู้ปกครอง มารับทราบด้วย การสั่งพักการศึกษาของนักศึกษาตามคำสั่ง
ของมหาวิทยาลัยให้เริ่มเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาที่กระทำผิด โดยให้นับระยะเวลาที่ถูก
สั่งพักการศึกษาเป็นระยะเวลาการศึกษา และนักศึกษาที่ถูกสั่งพักการศึกษาจะต้องชำระ
ค่าธรรมเนียมรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา
- ๗.๕ การลงโทษให้ออกจากสถานศึกษา ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำผิดอย่างร้ายแรง
ซึ่งได้แก่ การประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพของการเป็นนักศึกษาอย่างยิ่งหรือเคย
ถูกลงโทษให้พักการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา และมหาวิทยาลัย
เห็นว่าผู้นั้น ไม่สามารถกลับตัวเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติดีได้อีกแล้ว
- ข้อ ๘ การลงโทษตามข้อ ๗.๑ และ ๗.๒ มหาวิทยาลัยจะตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
ตามวรรคแรกหรือไม่ก็ได้ โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของกองพัฒนานักศึกษา
- ข้อ ๙ การลงโทษตามข้อ ๗.๓ ๗.๔ และ ๗.๕ มหาวิทยาลัยต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
หาข้อเท็จจริง ไม่น้อยกว่า ๓ คน เพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงปรากฏชัดเจน
ก่อนสั่งลงโทษ
- ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ มีอำนาจสั่งการในการออกระเบียบ ประกาศ
หรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับระเบียบและเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาจากการใช้ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี